

Udskriftsdato: 15. december 2025

AFG nr 10865 af 25/08/2015 (Gældende)

Bindende svar - Dansk bosat sælger medfører fast driftssted i Danmark for udenlandsk selskab

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 15-0510844

Bindende svar - Dansk bosat sælger medfører fast driftssted i Danmark for udenlandsk selskab

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at et udenlandsk selskab undgår fast driftssted, når det har en medarbejder, der både bor og arbejder (delvist fra et hjemmekontor) i Danmark.

SKM2015. 644. SR - Skatterådsmøde 25. august 2015

Spørgsmål

1. Vil X blive anset for ikke at have etableret fast driftssted i Danmark under de nedenfor nævnte omstændigheder?

Svar

1. Nej

Beskrivelse af de faktiske forhold

X er et selskab med hovedsæde i Tyskland.

Selskabet producerer og distribuerer X-produkter.

Anmodningen vedrører en gennemført disposition.

X har i år XXXX indgået en ansættelsesaftale med Y, bosiddende i Danmark, som er fuldt skattepligtig til Danmark. Der er ikke sket ændringer i ansættelsesaftalen siden da.

I Ys titel indgår "Skandinavien" da Sverige og Norge på sigt også vil være dækket af Y's arbejdsområde. Det er vigtigt for selskabet at have en person i Norden tæt på kunderne til salg og support.

Y er lønnet inkl. omkostninger og udgifter plus en bil.

X vil betale medarbejderens omkostninger til telefon, internet og rejse omkostninger. Det vil ske uanset om Y arbejder hjemmefra eller på et særskilt kontorlokale.

Oveni vil selskabet betale en leje for Ys hjemmekontor, der vil blive fastsat fra gang til gang.

Selskabet kan dog af den grund ikke bare stille op på Ys hjem uden en invitation eller en aftale.

Medarbejderen har til hovedopgave at holde kontakten med kunder i Danmark så meget som muligt og indlede salgsprocessen af Xs produkter.

Y udfører ikke andet arbejde ud over dette, dvs. at Y f.eks. ikke kreditvurderer kunder, fakturerer, varetager debitorstyring, har lagerfunktion eller medvirker ved produktets forsendelse til kunder.

Jobfunktionen omfatter hverken nogen administrerende eller ledende rolle. Y udfører kun rutinemæssigt og administrativt arbejde og deltager ikke i strategisk arbejde. Y arbejder alene uden ansatte, medarbejdere, kolleger, mv.

Ifølge selskabets interne retningslinjer må Y ikke uden godkendelse fra selskabet forhandle priser, rabatter, osv.

Y vil således ikke afslutte en aftale eller binde selskabet før selskabet har godkendt det, hvilket kunderne også er klar over. En ordre, som Y måtte modtage ved et kundebesøg, skal til Tyskland for at blive godkendt af en overordnet. Y har således ikke den i modeloverenskomstens artikel 5, stk. 5, omhandlede fuldmagt.

SKAT har endvidere stillet en række spørgsmål, som selskabet har besvaret således:

- Møder med kunder vil enten komme i stand på foranledning af Y eller kunden. X arrangerer aldrig møder på vegne af Y
- På de fleste møder kan en potentiel kunde få teknisk bistand, og omfanget af ordren og den ønskede assistance drøftes
- Der er hidtil primært blevet indgået standardkontrakter med danske kunder.
- I de fleste situationer kan X godkende de betingelser Y har forhandlet med en potentiel kunde, men der er situationer, hvor Y må tilbage til kunden og ændre betingelserne.

Ud over det af Spørger oplyste, er det tilgængeligt for offentligheden, at selskabet har et salgskontor i Danmark, hvor medarbejderens adresse, telefonnummer, mv. fremgår.

Endvidere er medarbejderens kompetencer af vedkommende selv beskrevet som "Sales and product marketing (...) " og at vedkommende sælger til og er ansvarlig for kunder i Norden.

Spørgers opfattelse og begrundelse

I dobbeltbeskatningsaftalen (DBO) mellem Danmark og Tyskland er situationen om eventuelt fast driftssted omhandlet i artikel 5.

I stk. 1 defineres udtrykket "fast driftssted" som et fast forretningssted, gennem hvilket virksomheden helt eller delvis udøves.

Som det fremgår af ansættelsesaftalen, betaler X et beløb for, at den ansatte stiller et kontor i privatboligen til rådighed for selskabet. Alternativet ville have været, at X skulle have lejet lokaler et andet sted, hvor den ansatte kunne udføre det nødvendige arbejde. Adressen figurerer på brochurer mv., men der er ingen skiltning på selve adressen.

Spørgsmålet er herefter, om de funktioner den ansatte varetager fra sit hjemmekontor, indebærer, at X kan siges helt eller delvist at udøve sin virksomhed herfra.

Y har foretaget en opgørelse over, hvorledes arbejdstiden gennemsnitligt fordeles sig månedligt. Det fremgår heraf, at Y anvender 25 % af sin tid på møder ude hos kunder og transporttid andrager 20 %. Møder i Tyskland andrager 5 %, og almindeligt kontorarbejde andrager 50 %. Det er således kun en beskeden del af arbejdstiden, der kan henføres til kundekontakt.

Det er Xs opfattelse, at denne tidsfordeling samt ovenstående beskrivelse af det udførte arbejde, ikke indebærer, at X kan siges at udøve virksomhed gennem et fast driftssted i Danmark.

Det af den ansatte udførte arbejde kan snarere betegnes som faldende ind under artikel 5, stk. 4, om "virksomhed af forberedende eller hjælpende art for foretagendet".

Y har heller ikke den i artikel 5, stk. 5, omhandlede fuldmagt.

Som det fremgår af ovenstående har den ansatte et minimum af funktioner, ingen risiko og intet lager etc. Alle disse funktioner udføres fra Tyskland. Et forsøg på at udarbejde et egentligt driftsregnskab for aktiviteten i Danmark ville ikke resultere i et retvisende billede, da opgørelsen udelukkende ville bygge på skøn over fordelingen af koncernens samlede omkostninger.

Efter en samlet konkret vurdering af alle forholdene omkring aktiviteten i Danmark er det Xs opfattelse, at der ikke foreligger fast driftssted i Danmark.

Supplerende kan det nævnes, at "tilknytningen" til Danmark for X er langt mindre, end det fremgår af afgørelsen i SKM2011. 351. SR..

Det understreges af X, at kontoret i Danmark ikke er en nødvendighed men blot en praktisk forretningsmæssig løsning.

For X har det væsentlige været at have en person, der kunne gøre sig forståelig på de skandinaviske sprog. Denne person kunne i princippet have været en dansktalende tysker bosat i Tyskland.

Det er således ikke en forudsætning for Spørgers forretningsmæssige aktiviteter at have en ansat i Danmark.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at X ikke vil få fast driftssted i Danmark, som følge af, at en i Danmark bosiddende medarbejder arbejder fra sit hjem.

Lovgrundlag

Selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

(...) Skattepligten omfatter udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet eller deltagelse i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her. (...)

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Tyskland og Danmark, jf. lov nr. 492 af 12/06/1996

(...)

"Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes,
- b) en filial,
- c) et kontor,

(...)

4. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;

- b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdelse eller forarbejdelse hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende art for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til udøvelse af flere af de i litra a) - e) nævnte formål, forudsat, at virksomheden på det faste forretningssted, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende art.

5. I tilfælde, hvor en person, der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandles i stykke 6, handler på et foretagendes vegne og har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses foretagendet uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 for ved anvendelsen af kapitel II at have fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som han foretager for foretagendet, medmindre hans virksomhed er begrænset til sådanne, som nævnt i stykke 4, som, hvis den udøves gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i pågældende stykke.

(...)

Forarbejder

Kommentarer til OECDs modeloverenskomst artikel 5, stk. 1

4. Udtrykket "forretningssted" dækker alle lokaler, indretninger eller installationer, der benyttes til at udøve foretagendets virksomhed, hvad enten de udelukkende bruges til dette formål eller ej. Et forretningssted kan også eksistere, hvor der ingen lokaler findes eller er fornødne til udøvelsen af foretagendets virksomhed, og det simpelthen har et vist areal til sin rådighed. Det er uden betydning, om lokalerne, indretningerne eller installationerne ejes eller lejes af eller på anden måde stilles til rådighed for foretagendet. (...)

4.1 Som anført ovenfor er det tilstrækkeligt til at konstituere et fast driftssted, at et foretagende har et vist areal til sin rådighed, når arealet anvendes til forretningsmæssig virksomhed. Der kræves ikke nogen formel juridisk ret til at anvende arealet.

(...)

Kommentarerne til OECDs modeloverenskomst artikel 5, stk. 4

21. Dette stykke opregner et antal forretningsaktiviteter, som behandles som undtagelser fra den generelle definition, indeholdt i stk. 1, og som ikke er faste driftssteder, selv om virksomheden udøves fra et fast forretningssted. Disse virksomhedsarters fællestræk er, at de i almindelighed er af forberedende eller hjælpende karakter. Dette fastlægges udtrykkeligt i undtagelsen under litra e, som faktisk indebærer en almindelig indskrænkning af anvendelsesområdet for definitionen i stk. 1. Derudover bestemmes under litra f, at kombinationer af aktiviteter nævnt i litra a-e i samme faste forretningssted ikke skal betragtes

som fast driftssted, under forudsætning af, at det faste forretningssteds almindelige virksomhed, der er resultatet af en sådan kombination, er af forberedende eller hjælpende art.

Stk. 4's bestemmelser er således udformet med henblik på at forhindre, at et foretagende i en stat beskattes i den anden stat, hvis det i denne anden stat udøver virksomhed udelukkende af forberedende eller hjælpende art.

(...)

23. Litra e bestemmer, at et fast forretningssted, igennem hvilket foretagendet udelukkende udøver virksomhed, som for virksomheden er af forberedende eller hjælpende karakter, ikke skal betragtes som et fast driftssted. Ordlyden af dette punkt gør det unødvendigt at fremkomme med en udtømmende liste af undtagelser. Endvidere angiver dette punkt en almindeligholdt undtagelse fra den almindelige definition i stk. 1 og, læst sammen med dette stykke, giver det et mere selektivt kriterium, hvormed det afgøres, hvad der udgør et fast driftssted. Det begrænser i betydelig grad denne definition og udelukker fra dens meget brede anvendelsesområde et antal former for forretningsorganisation, som uagtet de udøves fra et fast forretningssted, ikke skal behandles som faste driftssteder. Det anerkendes vel, at et sådant forretningssted kan bidrage til foretagendets produktivitet, men de ydelser, det præsterer, er så fjerne fra den faktiske overskudsfrembringelse, at det er vanskeligt at henføre noget overskud til vedkommende faste forretningssted. Eksempelvis faste forretningssteder udelukkende med henblik på reklamering eller indsamling af oplysninger eller videnskabelig forskning eller på betjening af et patent eller en knowhow-kontrakt, hvis sådanne aktiviteter har en forberedende eller hjælpende karakter.

Praksis

Den juridiske vejledning 2015-1 afsnit C. F. 8.2.2.5 Artikel 5: Fast driftssted

(...)

Modeloverenskomstens udgangspunkt er, at et fast driftssted er et fast forretningssted, hvor et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves fra. Se modeloverenskomstens artikel 5, stk. 1.

Definitionen indeholder følgende betingelser:

- eksistensen af et forretningssted
- at dette forretningssted skal være fast
- virksomhedsudøvelse for foretagendet, skal ske gennem dette faste forretningssted.
- Et foretagende skal opfylde alle tre betingelser for at udgøre et fast driftssted efter modeloverenskomstens artikel 5, stk. 1. Se punkt 2 i kommentaren til modeloverenskomstens artikel 5.

(...)

Fast forretningssted

Forretningsstedet skal være fast. Heri ligger to betingelser, der begge skal være opfyldt for, at et forretningssted kan være fast:

- virksomheden skal have en kommerciel og geografisk sammenhæng
- virksomheden skal være af en vis varighed.

(...)

C. F. 8.2.2.5.2.2 Undtagelse: hjælpe- og forberedelsesaktiviteter

Har et foretagende i ét land et fast forretningssted i et andet land, der udøver aktivitet af hjælpe- eller forberedende karakter i forhold til hovedformålet med virksomheden, er der ikke fast driftssted på trods af at foretagendet er et fast forretningssted. Se modeloverenskomstens artikel 5, stk. 4.

De eksempler på hjælpe- og forberedende aktiviteter, der er nævnt i modeloverenskomsten, er:

(...)

Listen er ikke udtømmende.

Her er eksempler på hjælpefunktioner og forberedende karakter, som kan udføres, uden at der opstår fast driftssted.

Eksempel på administration (...) Se SKM2012. 692. SR. (...)

Eksempel på salgskontor (...) Se TfS 1991, 309 LSR. (...)

Det kan være vanskeligt at vurdere om et forretningssteds aktiviteter er af hjælpe- eller forberedelseskarakter, eller om de udgør en så væsentlig og betydningsfuld del af foretagendets virksomhed i sin helhed, at der foreligger fast driftssted. Er forretningsstedets almindelige formål identisk med hele virksomhedens almindelige formål, er der tale om fast driftssted. Se punkt 24 i kommentaren til modeloverenskomstens artikel 5.

C. F. 8.2.2.5.3 Agentreglen

Hvis et foretagende, der er hjemmehørende i et land, bruger en agent i et andet land, kan det medføre, at foretagendet får fast driftssted i det andet land, selv om det ikke selv har noget fast forretningssted i landet (2. kriterium).

Hovedregel: Brug af afhængige agenter

"Agent" er den almindelige danske betegnelse for en person, der har og rent faktisk jævnligt bruger en fuldmagt, som vedkommende har fået fra et foretagende, til at indgå aftaler i dette foretagendes navn. Det har ingen betydning, hvilken stillingsbetegnelse en sådan person har. De kan også være benævnt mæglere, fuldmægtige, repræsentanter mv. Det afgørende er, om foretagendet har givet dem en fuldmagt til at indgå aftaler.

Når en agent virker i et andet land end det, hvor foretagendet er hjemmehørende, får foretagendet selv fast driftssted i det pågældende land, selv om det ikke udøver sin virksomhed fra et fast forretningssted i det pågældende land. Se modeloverenskomstens artikel 5, stk. 5.

(...)

Hvis en person, der handler på et foretagendes vegne, ikke har fuldmagt, men indgår aftaler i eget navn, er den pågældende ikke en agent, men en uafhængig repræsentant. Se nedenfor om undtagelse: aktivitet, der udøves af uafhængige repræsentanter.

Hjælpe- og forberedelsesaktiviteter

Hvis foretagendet selv kunne have udført aktiviteterne i det andet land, uden at der opstod fast driftssted herved, så kan samme slags aktiviteter også udføres ved hjælp af en agent, uden at der opstår fast driftssted af den grund.

(...)

SKM2014. 512. SR

Skatterådet bekræftede, at den danske filial af A var selskabsskattepligtig efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Det var oplyst, at selskabets medarbejder i Danmark ikke udførte arbejde for selskabet på sin private adresse eller i et lejet lagerlokale, og under denne udtrykkelige forudsætning kunne det svenske selskabs virksomhed derfor ikke siges at blive udført på disse adresser. Medarbejderen modtog ved besøg hos kunderne ordrer og sendte dem til godkendelse hos det svenske selskab. Skatterådet fandt, at salget ved anvendelse af standardaftaler og på baggrund af standardpriser blev afsluttet ved ordreafgivelsen uanset, at medarbejderens ordreoptagelser skulle godkendes af det svenske selskab. Skatterådet fandt derfor, at selskabs medarbejder i Danmark blev omfattet af agentreglen, da han havde og sædvanligvis udøvede en fuldmagt til at indgå aftaler i A's navn.

SKM2013. 762. SR

Skatterådet fandt, at X Limited ikke fik fast driftssted ved at have ansat en dansk bosiddende medarbejder. Betingelserne i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2 i Modeloverenskomsten var ikke opfyldte. Der blev henset til det oplyste om ansættelsesforholdet, den ansattes funktion, aktivitet og ophold i Danmark mv., sammenholdt med det oplyste om spørgerens virksomhed, organisering, forretningsområder og udøvelse generelt i forhold til Danmark.

SKM2013. 273. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at der efter ansættelsen af salgsmedarbejder i Danmark ikke var etableret et fast driftssted i Danmark for A GmbH. Salgsmedarbejderen i Danmark, forestod med udgangspunkt fra sin private bolig i Danmark salg m.v. samt servicering af kunder i Danmark.

SKM2012. 692. SR

Medarbejdere på et fast forretningssted var hovedsageligt beskæftiget med produktinformation og marketing i Danmark og havde ikke nogen egentlig beslutningskompetence. Funktionerne blev karakteriseret som funktioner af hjælpende og forberedende karakter og medførte ikke fast driftssted. Hvis medarbejder A, efter forudgående godkendelse fra hovedkontoret, kunne underskrive enkelte rammerabataftaler med danske grossister, var der ikke tale om funktioner af hjælpende og forberedende karakter. I den situation ville der foreligge fast driftssted.

SKM2011. 351. SR

Skatterådet fandt, at en dansk filial af et udenlandsk selskab udgjorde et fast driftssted. Filialens aktiviteter blev udført af en enkelt person, A, fra dennes hjemmekontor. Det faktum, at et hjemmekontor udgjorde forretningsstedet var ikke væsentligt i forbindelse med vurderingen af, om selskabet udøvede sin virksomhed gennem hjemmekontoret. Det blev endvidere fastslået, at A's forretningsaktiviteter ikke var af forberedende eller hjælpende karakter. Filialen opfyldte dermed betingelserne for at udgøre et fast driftssted for selskabet.

SKM2005. 532. LSR

Et svensk selskab, der drev virksomhed med salg af medicinalprodukter i de nordiske lande og administration af patenter og varemærker med tilknytning til disse produkter, havde ikke fast driftssted i Danmark og var derfor ikke begrænset skattepligtig til Danmark.

Arbejdet på et dansk repræsentationskontor bestod bl.a. i indsamling og videreformidling af informationer, rådgivning/information til læger og andre fagspecialister om koncernens eksisterende og nye produkter (f.eks. på en konference afholdt i Danmark med assistance fra det danske kontor) samt identificering af potentielle læger, der kunne have interesse i koncernens produkter.

Arbejde udført af ansatte på repræsentationskontoret i Danmark blev anset for at være af hjælpende og (salgs)forberedende karakter og ikke en del af selskabets almindelige forretningsvirksomhed.

TfS 1992, 294 LR

Ligningsrådet udtalte, at selv om de ordrer, som agenten indhentede, skulle godkendes af selskabet, ville der alligevel være tale om fast driftssted, hvis ikke kunderne udtrykkelig blev gjort opmærksom på, at købsaftalen ikke var bindende, før den var godkendt af selskabet i hjemstaten. Agenten blev altså betragtet som en fuldmægtig. Svaret er i overensstemmelse med almindelig formueretlig fuldmagtslære.

TfS 1991, 309, LSR

Et udenlandsk selskab, der beskæftigede sig med produktion og salg, klagede over en bindende forhåndsbekendtgørelse, hvorefter selskabet, hvis det etablerede et kontor her i landet med 6-7 medarbejdere, ville få fast driftssted her i landet og blive begrænset skattepligtig efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Landsskatteretten fandt, at det efter sagens oplysninger måtte lægges til grund, at bindende salgsaftaler skulle indgås og priser fastsættes i udlandet samt ordrebekræftelser og fakturaer udstedes i udlandet. Det danske kontors aktiviteter måtte derfor anses som rådgivning og reklame over for potentielle kunder, således at der ikke var etableret fast driftssted her i landet.

TfS 1989, 165 LR

Et dansk selskab blev ikke anset for at udgøre et fast driftssted, da de opgaver selskabet påtog sig, var af forberedende karakter. Det danske selskab havde et varelager for et tysk selskab. Det danske selskab udleverede varerne, men havde ikke kompetence til at indgå bindende aftaler på vegne af det tyske selskab. Det danske selskab skulle således ikke foretage salgsarbejde og ikke afgive ordrebekræftelser, men alene ekspedere varer efter modtagne ordrer og fakturere disse efter den pågældende prisliste udstedt af det tyske selskab. Ikke fast driftssted.

Faglitteratur

Anders Nørgaard Laursen: Fast driftssted - en analyse af artikel 5 i OECD's modeloverenskomst, PhD afhandling, 2011

s. 86:

"(...)Ansatte eller hermed ligestillede personer (dvs. personer, som kan betragtes som afhængige, jf. modeloverenskomstens art 5, stk. 6), som arbejder fra deres eget forretningssted, evt. et hjemmekontor i deres privatbolig, bør altid medføre at dispositionskravet er opfyldt. (...)"

Begrundelse

Af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, fremgår det, at selskaber og foreninger mv. som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, der har hjemsted i udlandet, er begrænset skattepligtige her til landet, når der udøves et erhverv gennem et fast driftssted her i landet.

Følgende må være til stede, for at et fast driftssted foreligger:

- eksistensen af et forretningssted
- dette forretningssted skal være fast
- virksomhedsudøvelse for foretagendet skal ske gennem dette faste forretningssted

Efter SKATs opfattelse udgør hjemmekontoret et "forretningssted" i overenskomstens forstand. Ifølge OECD kommentarerne, punkt 4 til art 5, dækker begrebet "forretningssted" alle lokaler, der benyttes til at udøve foretagendets virksomhed, hvad enten de udelukkende bruges til dette formål eller ej, eller hvor virksomheden simpelthen har et vist areal til sin rådighed. Det er endvidere uden betydning, om lokalerne ejes eller lejes af eller på anden måde stilles til rådighed for foretagendet.

"Forretningssted" kan således være alle former for lokaler og arealer, der benyttes til virksomhedens udøvelse, hvilket efter omstændighederne også må kunne omfatte en medarbejders hjemmekontor. I dette tilfælde udføres arbejde fra hjemmekontoret i Danmark over en længere periode.

Det er SKATs opfattelse, at det længerevarende arbejde for virksomheden på medarbejderens bopæl medfører, at selskabet kan siges at have et fast forretningssted i Danmark.

Idet medarbejderen udfører (halvdelen af) sit arbejde for virksomheden på hjemmekontoret, må selskabets virksomhed tillige siges at blive udøvet herigennem på regelmæssig basis, dvs. ikke tilfældigt og sporadisk.

Et fast driftssted foreligger dog ikke, hvis aktiviteterne, som foregår via det faste forretningssted må anses for udelukkende at være af hjælpende eller forberedende karakter.

Spørger mener ikke, at medarbejderen har bemyndigelse til at repræsentere selskabet eller til at indgå kontrakter på vegne af selskabet og således ingen beslutningskompetence har, og at der derfor er tale om hjælpende og forberedende arbejde.

Det er SKATs opfattelse, at medarbejderens arbejde ikke er af hjælpende eller forberedende karakter og at der ikke er tale om oplysning og reklame, som i SKM2005. 532. LSR og TfS 1991, 309, LSR, hvor Landskatteretten fandt, at der ikke var fast driftssted via repræsentationskontorerne.

Medarbejderen i Danmark er ansvarlig for salg og markedsføring af selskabets produkter. Derudover yder medarbejderen rådgivning og support. Opgaverne er kundekontakt, kundemøder med henblik på salg, udarbejdelse af konkrete planer og projekter for kunderne samt forberedelse til og opfølgning på salgsmøderne.

Efter SKATs opfattelse afslutter medarbejderen reelt aftalerne, ude hos kunderne, jf. SKM2014. 512. SR, hvor handlen reelt ansås for afsluttet ved ordreafgivelsen. Det er i den henseende underordnet, hvorvidt aftalerne indgås mundtligt eller skriftligt. Medarbejderen har et vist rum til at forhandle i. Derudover bliver de fleste aftaler gennemført helt eller delvist, uanset om aftalerne ifølge selskabets formelle retningslinjer efterfølgende skal godkendes.

Medarbejderens kernefunktion er således salg og support, dvs. selskabets kernevirksomhed. Y skal kort sagt beholde eksisterende kunder og skaffe nye kunder.

Endvidere bemærkes, at omstændighederne for Spørger er næsten identiske med omstændighederne i SKM2011. 351. SR, hvor forskellen ikke er nævneværdig for SKATs vurdering og der ses derfor ikke at være noget, der taler for det modsatte resultat i den nærværende sag, og der kan også henvises til lignende omstændigheder i SKM2013. 273. SR, der ligeledes resulterede i fast driftssted.

Endelig bemærkes at jobtitlen også støtter SKATs opfattelse.

Det er på baggrund af ovenstående SKATs opfattelse, at spørger vil få fast driftssted i Danmark.

SKAT indstiller, at spørgsmålet besvares med "Nej".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet har tiltrådt SKATs indstilling.